

Pasaje din MANA

11 septembrie

Mat. 7:13-14:

13 Intrați pe poarta cea strâmtă.

Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea.

14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află.

Mat. 8:19-20:

19 Atunci s-a apropiat de El un cărturar și l-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.”

20 Isus i-a răspuns: „Vulpile au

vizuini și păsările cerului au cuiburi,
dar Fiul omului n-are unde-și odihni
capul.”

Mat. 10:37-39:

37 Cine iubește pe tată ori pe mamă
mai mult decât pe Mine nu este
vrednic de Mine și cine iubește pe
fiu ori pe fiică mai mult decât pe
Mine nu este vrednic de Mine.

38 Cine nu-și ia crucea lui și nu vine
după Mine nu este vrednic de Mine.

39 Cine își va păstra viața o va
pierde și cine își va pierde viața
pentru Mine o va câștiga.

Mat. 13:45-47:

45 Împărăția cerurilor se mai

aseamăna cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.

46 Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără.

47 Împărăția cerurilor se mai aseamăna cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.

Mat. 16:24:

24 Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.

Luca 14:26,28:

26 „Dacă vine cineva la Mine și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe

nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. ...

...

28 Căci cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?

Luca 18:28-33:

28 Atunci, Petru a zis: „Iată că noi am lăsat totul și Te-am urmat.”

29 Și Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casa sau nevasta sau frații sau părinții sau copiii pentru Împărăția lui Dumnezeu

30 și să nu primească mult mai mult

„În veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viața veșnică.”

31 Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece și le-a zis: „Iată că ne suim la Ierusalim și tot ce a fost scris prin proroci despre Fiul omului se va împlini.

32 Căci va fi dat în mâna neamurilor: Îl vor batjocori, Îl vor ocări, Îl vor scuipa

33 și, după ce-L vor bate cu nuiele, Îl vor omori, dar a treia zi va învia.”

Fapte 20:22-24:

22 Și acum, iată că, împins de duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo.

23 Numai Duhul Sfânt mă

înștiințează din cetate în cetate că
mă așteaptă lanțuri și necazuri.

24 Dar eu nu țin numaidecât la viața
mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci
vreau numai să-mi sfârșesc cu
bucurie calea și slujba pe care am
primit-o de la Domnul Isus, ca să
vestesc Evanghelia harului lui
Dumnezeu.

Rom. 14:1--15:3:

1 Primiți bine pe cel slab în credință
și nu vă apucați la vorbă asupra
părerilor îndoielnice.

2 Unul crede că poate să mănânce
de toate, pe când altul, care este
slab, nu mănâncă decât verdețuri.

3 Cine mănâncă să nu disprețuiască

pe cine nu mănâncă și cine nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

4 Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

5 Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

6 Cine face deosebire între zile pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire între zile pentru Domnul n-o face. Cine mănâncă pentru

Domnul mănâncă, pentru că aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Cine nu mănâncă pentru Domnul nu mănâncă și aduce și el mulțumiri lui Dumnezeu.

7 În adevăr, niciunul din noi nu trăiește pentru sine și niciunul din noi nu moare pentru sine.

8 Căci, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

9 Căci Hristos pentru aceasta a murit și a înviat, ca să aibă stăpânire și peste cei morți, și peste cei vii.

10 Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom

înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

11 Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

12 Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.

13 Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.

14 Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus că nimic nu este necurat în sine și că un lucru nu este

necurat decât pentru cel ce crede că este necurat.

15 Dar, dacă faci ca fratele tău să se mâhnească din pricina unei mâncări, nu mai umbli în dragoste!

Nu nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!

16 Nu faceți ca binele vostru să fie grăit de rău.

17 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

18 Cine slujește lui Hristos în felul acesta este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

19 Așadar să urmărim lucrurile care duc la pacea și zidirea noastră.

20 Să nu nimicești pentru o mâncare lucrul lui Dumnezeu. Drept vorbind, toate lucrurile sunt curate. Totuși a mânca din ele, când faptul acesta ajunge pentru altul un prilej de cădere, este rău.

21 Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să te ferești de orice lucru care poate fi pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire.

22 Încredințarea pe care o ai, păstrează-o pentru tine, înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se osândește singur în ce găsește bine.

23 Dar cine se îndoiește și mănâncă este osândit, pentru că nu mănâncă din încredințare. Tot ce nu vine din

Încredințare e păcat..

Rom.15:3

Căci și Hristos nu și-a plăcut Lui
Însuși, ci, după cum este scris:
„Ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine
au căzut peste Mine.”

1 Cor. 9:25-27:

25 Toți cei ce se luptă la jocurile de
obște se supun la tot felul de
înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca
să capete o cunună care se poate
veșteji: noi să facem lucrul acesta
pentru o cunună care nu se poate
veșteji.

26 Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-
aș ști încotro alerg. Mă lupt cu

pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt.

27 Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

Gal. 5:16-17,24:

16 Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.

17 Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți. ...

...

24 Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-

au răstignit firea pământească
împreună cu patimile și poftele ei.

1 Pet. 2:11-16:

11 Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul.

12 Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.

13 Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor,

14 cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine.

15 Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști.

16 Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.